

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	23XECdo/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	2103898970
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2103898970.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Q. E., bytom G., o vymoženie 532,82 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 7Er/273/2003, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 21. marca 2013, č.k. 3CoE/271/2012-51, takto

rozhodol:

I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

III. Dovolanie o d m i e t a .

IV. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 532,82 € s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bola Notárska zápisnica z 8. júla 2003 č. N 1477/2003, NZ 57079/2003 (ďalej len „notárska zápisnica“).

2. Exekučný súd uznesením z 26. januára 2012, č.k. 7Er/273/2003-28, exekúciu zastavil. Mal preukázané, že notársku zápisnicu za povinného podpísal Mgr. Bruno Žlnay na základe substitučnej plnej moci ako zástupca Mgr. Tomáša Kušníra, advokáta konajúceho na základe splnomocnenia obsiahnutého v zmluve o úvere č. 1370085 zo 7. apríla 2003. Uvedený zástupca povinného v notárskej zápisnici uznal dlh voči oprávnenej a zároveň v prípade jeho nesplnenia súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Exekučný súd považoval toto plnomocnenstvo za neplatné, pretože povinný sa vopred vzdal práva na uznanie, prípadne neuznanie dlhu v čase, kedy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška. Poukázal aj na rozpor záujmov povinného a ním splnomocneného zástupcu, pretože povinný nemal možnosť jeho výberu. Na základe týchto skutočností považoval notársku zápisnicu za

nevykonateľný exekučný titul, pretože bola spísaná na základe neplatného plnomocenstva.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Trnave rozhodol (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. marca 2013, č.k. 3CoE/271/2012-51, tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O.s.p.“)]. Stotožnil sa so záverom exekučného súdu, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinným priamo v zmluve o úvere je neplatným právnym úkonom pre rozpor medzi záujmami povinného a záujmami ním splnomocneného zástupcu.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O.s.p., § 35 C.s.p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z.z.), po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 6 ECdo 233/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 271/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 299/2013, 6 CoE 137/2013; 6 ECdo 314/2013, 6 CoE 141/2013; 6 ECdo 323/2013, 6 CoE 3/2014; 6 ECdo 49/2014, 6 CoE 23/2014; 6 ECdo 73/2014, 6 CoE 39/2014; 6 ECdo 253/2014; 6 ECdo 191/2013; 1 ECdo 38/2014; 2 Cdo 10/2013; 2 ECdo 204/2014, 2 CoE 138/2014; 2 ECdo 248/2014, 2 CoE 164/2014; 2 ECdo 254/2014, 2 CoE 168/2014; 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013; 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013; 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014; 5 ECdo 100/2013; 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013; 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014; 8 ECdo 180/2014, 8 CoE 103/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to

tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. V dovolacom a odvolacom konaní úspešnému povinnému náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.